

Por lo tanto, solo hoy tengo que pedirle una cosa: que dejen de mansear y que trabajen, porque otras autonomías nos están pasando por delante. Y todos sabemos que usted es más de verbo que de acción, pero, a las familias de Ford, sus milongas ya no les sirven.

Gracias, presidenta. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula l'honorable conseller per a continuar donant resposta a la pregunta formulada.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Sí. Gràcies, presidenta.

Senyor Carrasco, vosté cada volta que puja ací diu sis mil mentires per paraula, per quilòmetre quadrat. *(Rialles. Aplaudiments)* Sis mil mentires per paraula, per quilòmetre quadrat.

Vosté s'atreuix i no té vergonya de dir què és el que van fer vostés en economia o com van deixar l'economia en el nostre territori en el 2015? *(Veus)* Vol que li diga... No, no; vol que li diga com estaven els instituts tecnològics? Què és el que van ver amb Fira València i amb IFA? Vol que li diga com estava Fundesem?

Vol que li diga què van fer amb el món empresarial? Pregunte-ho als empresaris, pregunte-ho als empresaris i voran l'erm que ens van deixar en tota l'estructura econòmica que teníem en este territori. I s'atreuix vosté a fer els plantejaments que fa? A mi, personalment, em donaria vergonya fins i tot parlar.

I comparem. No és el mateix posar dos milions i escaig d'euros per al sector de l'automoció i que només en demanen fins 800.000. No és el mateix llevar que que no es demane, però eixa possibilitat està ahí.

Vol que li diga per quant hem multiplicat els incentius en la indústria des de que governa el Botànic des de quan governaven vostés? Per més de deu. Hem multiplicat per deu els incentius. On tenien vostés la indústria? Apartadeta. Que vaja a la seua, com el seu sistema, normalment, en el que creuen.

Però, ara, mira, ara li done números. Suport del consell del Botànic a aquesta companyia per la que vosté fa la pregunta, des de 2012 a 2015, vostés 30 milions. Del 2016 al 2019, 60 milions. El doble.

En l'àmbit del PEIV, perquè tenim un pla d'estratègia per a la indústria valenciana, fet amb els sectors. Més de 40 milions en incentius per a 17 sectors. Vosté sap

quant era el pressupost en 2014? No arribava ni a deu. Ni a deu milions. I això és el que vosté ve a posar en valor, deu milions per a la indústria? Bé, és una *risa*. Total.

Després, vosté parla, únicament i exclusivament, que no venen inversions. 2011-2014, mitjana: 378 milions d'inversions a este territori. 2015-2018, Botànic: 654, el doble. El doble. Si parlem de 2019, 766 milions d'euros. És a dir, donem confiança, i la gent arriba al nostre territori perquè donem possibilitats.

I, a més a més, li he de dir una cosa. Per al sector de l'automoció n'hi hauran inversions per valor de 3.750 milions d'euros del govern central, dit ja per la mateixa ministra. I això també ho hem de posar en valor.

Per tant, en suma, suport al sector de l'automoció, en aquesta transició a la descarbonització, per la qual estem apostant tant el govern central com la Generalitat, en línia amb la Unió Europea, colze a colze amb els treballadors i treballadores i amb la direcció de l'empresa.

Nosaltres estem ahí, en la pau social, en donar suport institucional a tots els nostres sectors. El meu dubte és: on estan vostés?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 674, formulada per la diputada Aitana Mas, del Grup Parlamentari Compromís, al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball sobre l'augment de la partida d'economia social i cooperativisme.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Mas Mas:

Gràcies, presidenta.

Senyor Climent. El passat mes de desembre, en aquestes Corts, aprovarem els pressupostos més expansius de la seua història. També, a més, uns pressupostos que destaquen per la seua ampliació pressupostària, no només per això, sinó també pel contundent increment de les partides de caràcter social.

Aquesta característica s'ha vist reflectida en totes les nostres polítiques, i, entre elles, les que aborden la transformació del model econòmic valencià. En aquest sentit, l'economia social i el cooperativisme compleixen una funció fonamental per tal de fer realitat el canvi cap a una economia més justa, més democràtica, però també més sostenible. Estem dirigint, precisament, eixes polítiques botàniques cap a un horitzó on les persones són el primer.

I, per a això, necessitem utilitzar totes les eines que tenim al nostre abast, per tal d'aconseguir aquest objectiu. El

model econòmic valencià, el mercat i les seues institucions han d'estar al servei de les persones, han d'atendre les seues necessitats col·lectives i les seues demandes socials. I perquè açò puga ocórrer, el cooperativisme i l'economia social han de ser dos de les vies que hem de transitar.

La trajectòria botànica ha demostrat la seua aposta en aquest sentit i les dades així ho avalen. Entre els anys 2010 i 2015, en el nostre territori es reduïa aquest tipus de teixit empresarial i productiu any rere any. En canvi, entre els anys 2015 i 2020, territoris com les comarques alacantines o les valencianes han experimentat una taxa de creixement de les societats cooperatives que ha superat el 19 % i el 7 % respectivament, segons dades de l'INE.

Qui sembla recull, conseller. Hui podem vore aquestes dades amb orgull, tot i que des de la prudència de saber que només hem començat a fer aquest camí. I que, a més, volem anar molt més enllà, perquè el nostre poble sempre es mereix molt més.

L'economia social i el cooperativisme són ferramentes que ens possibiliten atendre les necessitats reals de la nostra ciutadania i fan, a més, possible avançar cap a la generació d'ocupació de qualitat, eixa que tant necessita, per exemple, la nostra joventut. Gent jove que viu, des de la incertesa, des de la falta d'oportunitats moltes vegades, i també, en la majoria dels casos, des de la precarietat. Persones que, amb este model, poden trobar moltes facilitats de futur.

Per tot això, conseller, li demane en la meua pregunta que ens explique quines són les línies d'actuació que principalment es veuran beneficiades per l'expansió pressupostària en matèria d'economia social i cooperativisme. I també que ens explique com ajudarà això a la resiliència dels sectors productius de les empreses valencianes.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula l'honorable conseller.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, presidenta.

Gràcies per la pregunta, senyora diputada.

I he de dir-li que l'economia social i el cooperativisme des del nostre punt de vista estan cridats a desenvolupar un paper de primer ordre en la recuperació i transformació econòmica valenciana. Sobretot perquè es basen en la participació, en la cooperació i posar en el centre a les persones, que això és fonamental.

Són un espill en el qual deu veure's l'economia en el seu conjunt. Jo, moltes vegades, a les empreses de capital les dic que mínimament haurien d'aprendre a cooperar, que és fonamental.

Així les coses i tenir en compte l'impacte produït per la COVID-19, des de la conselleria d'economia sostenible sempre hem tingut molt clar que les estratègies a seguir han d'anar dirigides a millorar l'economia social com a creadora de valor compartit. Per això apostem per aquest model, el que es veu clarament reflectit en el pressupost de 2021, amb un increment del 73,6 % del mateix.

Les empreses d'economia social i cooperatives han demostrat en la crisi financera de 2008 i en l'actual una especial capacitat d'adaptació i resiliència. I soles vaig a posar-li un exemple: sols 1.800 persones treballadores han estat en ERTO, de les quasi 536.000 que hem tingut. Així mateix, malgrat la COVID en 2020, s'han creat 152 noves cooperatives de treball en la Comunitat Valenciana, amb 70 empreses a València, 64 a Alacant i 18 a Castelló, que sumades són només dues cooperatives menys que en l'any anterior. És a dir, es veu la potència que té el sector.

Per mèrits propis i evidents, el model de l'economia social jo diria que és el nostre i forma part del nostre ADN. I vosté mateix va a poder comprovar en la seua tramitació en les Corts l'augment del pressupost d'economia social i cooperativisme on m'agradaria destacar ajudes directes en concurrència competitiva, més de 7,3 milions d'euros, el reforç de la xarxa de municipis per l'economia social, les ajudes directes a agrupacions i federacions, universitats i unions d'entitats del sector, així com a estudis i difusió del món cooperatiu i un projecte nou i molt important per a nosaltres. Enguany hem creat ajudes reemborsables bonificades, préstecs per import d'1,3 milions d'euros per a ajudar a la transformació de societats mercantils en cooperatives mitjançant el programa Foncoop Comunitat Valenciana. Un esforç pressupostari considerable i des del meu punt de vista un orgull, perquè l'hem més de quadruplicat des que està governant el Botànic.

I molt important també, en novembre de 2020, en el marc del Consell Valencià del Cooperativisme vam aprovar el nou pla biennal del mateix cooperativisme, Fent cooperatives 2021-2022, que, a més, venia per llei, però que els anteriors gestors mai van poder tirar endavant. Nosaltres ja és el segon pla Fent cooperatives. Un pla participat amb el sector des de baix.

I el pla alineat amb l'Agenda 2030 preveu una inversió de 27,9 milions d'euros i, per tant, el doblem en quantia al del primer.

En definitiva, senyora Mas, per a nosaltres el cooperativisme i l'economia social són un sector transversal i resiliència que pot ajudar a enfortir el teixit productiu valencià i amb unes coordenades clares que motiven l'aposta decidida per part de la Generalitat valenciana, com són que són organitzacions que busquen un interès col·lectiu de proximitat i que contribueixen al desenvolupament territorial equilibrat, que aprofiten de manera eficient els recursos amb innovació i productivitat, sense oblidar la seua contribució a la creació d'ocupació estable.

En definitiva, l'economia social i el cooperativisme cohesionen més la nostra societat, fan economia arrelada al territori, no es deslocalitzen, con altres governs, fins i tot incentivaven la deslocalització de les nostres empreses i aixina estem ara en aquestos moments estructuralment en la nostra economia i en el món empresarial. Són resilients i aguanten les crisis i les persones, torne a repetir, estan en el centre de les seues decisions.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la sessió de control amb la pregunta 452, formulada pel diputat Ferran Martínez, del Grup Parlamentari Unides Podem, al Consell sobre la concentració de l'activitat econòmica a Madrid, que serà substanciada pel conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Martínez Ruiz:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor conseller, com vosté sap, el proper 4 de maig hi han eleccions en la Comunitat de Madrid. Unes eleccions convocades en un context de pandèmia i de crisi econòmica gravíssimes. Unes eleccions motivades exclusivament per l'afany de poder de la senyora Ayuso, que ha presidit un govern que ha sigut un autèntic desfici, amb els pitjors dades de mortalitat per COVID de tota Espanya i que ha sigut incapaç d'aprovar una sola llei en dos anys i que a dia d'avui encara té en vigor els pressupostos de l'any 2019.

Madrid s'ha convertit, senyor conseller, en una espècie de fortí de la dreta més reaccionària d'Espanya. Una comunitat autònoma que viu, de fet, en un estat de guerra freda permanent contra la resta d'Espanya.

Una dreta reaccionària que, quan parla de llibertat, en realitat parla d'insolidaritat i de privilegis. I quan diuen això de la llibertat, cal recordar-los i cal recordar-nos que la noció clàssica i republicana de la llibertat no té absolutament res a vore amb el que ells defensen. Llibertat significa que a totes les persones els garantim recíprocament els nostres drets per a no haver de viure sotmesos a ningú. (*Aplaudiments*)

La llibertat, senyor conseller, és la llibertat d'expressar-nos com vullguem sense que se clave a ningú en la presó. La llibertat d'escollir qui ens governa sense que ho faça ningú per nosaltres, ni per un colp d'estat, ni per dret d'herència, ni mitjançant el finançament il·legal dels partits i el transfuguisme.

La llibertat és la llibertat d'estimar a qui ens done la gana i de viure com ens done la gana.

Llibertat és tindre un projecte de vida propi garantit pel dret a la vivenda i unes condicions laborals dignes.

Llibertat és pel que van lluitar generacions senceres de demòcrates jugant-se la vida, la presó o l'exili. Per tant, cap lliçó de llibertat dels hereus de la dictadura i dels qui permanentment tracten de carregar-se les nostres conquestes socials i civils.

Quina immensa hipocresia, senyor conseller, la dels qui diuen que la llibertat és la no interferència de l'estat, i ho diuen des de la capital de l'estat els mateixos que tota la vida han viscut enganxats a la teta de l'estat, fent negoci a costa de l'estat i corrompent les institucions de l'estat.

Si Madrid és hui el que és, és perquè ha sigut des del segle XVI el quarter general de l'aparell administratiu estatal i des del segle XVIII, el node central d'una xarxa radial d'infraestructures. És gràcies, per tant, a la intervenció estatal i això ho hem pagat entre totes i tots. Madrid la financem entre totes i tots.

I cada vegada més, senyor conseller, s'està generalitzant arreu d'Espanya la sensació que Madrid absorbeix molt de la resta d'Espanya, però li retorna molt poc. Les grans capitals europees, senyor conseller, són grans referents culturals a nivell internacional i són, a més, els pols més progressistes i més avançats dins dels seus propis països. Mirem a París, mirem a Roma, mirem a Viena, a Berlín... ¿Què passa en Madrid? ¿En què estan convertint Madrid? El Madrid d'Ayuso, senyor conseller, se pareix cada vegada més a les oficines d'*El lobo de Wall Street*. No és eixe el Madrid que necessita Espanya, ni un Madrid en el qual els propis madrilenys puguen viure dignament.

En contrast, el País Valencià, tot i patir les conseqüències d'un sistema de finançament injust, tot i estar sovint fora del focus mediàtic que es centra quasi exclusivament allà, hem anat guanyant referencialitat. Perquè ací, amb el Botànic, hem fet neteja de la corrupció que podria les institucions, hem reforçat el sistema de benestar en compte de retallar-lo i privatitzar-lo, hem format un govern estable, basat en el diàleg entre diferents i hem afrontat esta aquesta crisi prioritzant sempre, salvant el major número de vides i ajudant els sectors més afectats per la crisi.

Ara bé, el País Valencià no pot ignorar el que està passant en Madrid i el País Valencià ha de tindre una política definida cap a Espanya –vaig acabant, senyora presidenta.

¿Quin model d'estat necessitem els valencians? Dient-ho clar, un model d'estat federal. Però no com una declaració abstracta i buida de contingut. Els valencians necessitem un model d'estat solidari que rebaixe les diferències econòmiques territorials, que garantisca un finançament just i que frene el *dumping* fiscal. Un model d'estat que prioritze altres eixos d'infraestructures com el Mediterrani o el Cantàbric mediterrani. Un model d'estat descentralitze les agències, les empreses públiques i les institucions estatals, tal com passa en Alemanya o en els Estats Units.

En definitiva, més que proclamar-nos federalistes, necessitem una agenda federalista.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Vaja finalitzant, senyoria.